KOMMISSIONENS DELEGEREDE FORORDNING (EU) 2019/429

af 11. januar 2019

om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/821 for så vidt angår metoden og kriterierne for vurdering og anerkendelse af due diligence-ordninger i forsyningskæden for tin, tantal, wolfram og guld

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/821 af 17. maj 2017 om fastlæggelse af due diligence-forpligtelser i forsyningskæden for EU-importører af tin, tantal, wolfram og deres malme samt guld, der hidrører fra konfliktramte områder og højrisikoområder ([1]), særlig artikel 8, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Naturlige mineralressourcer giver gode udviklingsmuligheder, men kan i konfliktramte områder og højrisikoområder antænde eller fortsætte voldelige konflikter og således undergrave bestræbelser på udvikling, god regeringsførelse og opretholdelse af retsstaten. I disse områder er det at bryde forbindelsen mellem konflikt og ulovlig udvinding af mineraler et afgørende element for at kunne garantere fred, udvikling og stabilitet.

(2) I forordning (EU) 2017/821 er der fastsat due diligence-forpligtelser for EU-importører af tin, tantal, wolfram og deres malme samt guld, som vil finde anvendelse fra den 1. januar 2021. Forordningen er udformet for at give gennemsigtighed og sikkerhed, for så vidt angår forsyningspraksisser hos EU-importører og hos smelterier og forædlingsvirksomheder, som tilvejebringer deres råstoffer fra konfliktramte områder og højrisikoområder.

(3) En række frivillige due diligence-ordninger i forsyningskæden med samme eller lignende målsætninger som forordning (EU) 2017/821 findes allerede. Forordning (EU) 2017/821 giver Kommissionen mulighed for at anerkende ordninger, som, når disse implementeres på effektiv vis af en EU-importør af mineraler eller metaller, sætter importøren i stand til at overholde nævnte forordning.

(4) Det er derfor nødvendigt at fastsætte den metode og de kriterier, som Kommissionen skal anvende til at afgøre, hvorvidt en ordning bør anerkendes af Kommissionen.

(5) Af betragtning 14 i forordning (EU) 2017/821 fremgår det bl.a., at kravene til due diligence-ordninger i forsyningskæden bør være i overensstemmelse med OECD's due diligence-retningslinjer og opfylde de proceduremæssige krav såsom inddragelse af interessenter, klagemekanismer og reaktionsevne. Af denne betragtning fremgår det også, at EU-importører bevarer individuelt ansvar for at overholde due diligence-forpligtelserne, uanset om de er omfattet af en due diligence-ordning i forsyningskæden, der er anerkendt af Kommissionen.

(6) Kravene i forordning (EU) 2017/821 er i overensstemmelse med OECD's retningslinjer. For at sikre overensstemmelse mellem nærværende forordning og OECD's arbejde bør OECD's metode for vurdering af overensstemmelse mellem brancheprogrammer og OECD's retningslinjer for mineraler (»OECD's metode«) tjene som grundlag for Kommissionens metode og kriterier for vurdering og anerkendelse af due diligence-ordninger i forsyningskæden.

(7) OECD's sekretariat bør, når det er relevant, høres forud for færdiggørelsen af Kommissionens vurderinger af ansøgninger om anerkendelse og bør have mulighed for at afgive udtalelse om udkastet til rapporten og de foreløbige konklusioner.

(8) Medlemsstaternes kompetente myndigheder er ansvarlige for anvendelsen og effektiv og ensartet gennemførelse af forordning (EU) 2017/821 i hele Unionen. Kommissionen bør derfor udveksle oplysninger om ansøgninger om anerkendelse og dens vurderinger heraf med medlemsstaternes kompetente myndigheder for at give de kompetente myndigheder mulighed for at bidrage effektivt til Kommissionens vurdering.

(9) Artikel 8, stk. 3, i forordning (EU) 2017/821 fastsætter, at Kommissionen skal tage hensyn til den forskelligartede praksis i branchen, der er omfattet af en ordning, og at den også skal tage hensyn til den risikobaserede tilgang og metode, der anvendes af en ordning for at identificere konfliktramte områder og højrisikoområder, og de anførte resultater heraf.

([1]) EUT L 130 af 19.5.2017, s. 1.

(10) Denne forordning omfatter ikke kontrol af ordninger, der allerede er blevet anerkendt, ej heller kravene vedrørende ændringer af ordninger over tid, mens disse spørgsmål behandles i artikel 8, stk. 4 og 5, i forordning (EU) 2017/821.

(11) Unionen bør bestræbe sig på at samarbejde i relevant omfang med andre jurisdiktioner for at støtte udviklingen og implementeringen af due diligence-ordninger i overensstemmelse med OECD's due diligence-retningslinjer —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Genstand og anvendelsesområde

1. Denne forordning fastsætter regler om den metode og de kriterier, som gør det muligt for Kommissionen at vurdere, hvorvidt due diligence-ordninger i forsyningskæden for tin, tantal, wolfram og guld gør det lettere for økonomiske operatører at opfylde kravene i forordning (EU) 2017/821 og at anerkende sådanne ordninger i medfør af nævnte forordnings artikel 8.

2. Denne forordning finder kun anvendelse på ordninger eller dele af ordninger, der vedrører metaller og mineraler henhørende under anvendelsesområdet for forordning (EU) 2017/821 som fastsat i nævnte forordnings bilag 1.

Artikel 2

Definitioner

1. Ved anvendelsen af denne forordning gælder definitionerne i forordning (EU) 2017/821.

Desuden forstås ved:

a) »ordning«: »due diligence-ordning i forsyningskæden« eller »due diligence-ordning« som defineret i artikel 2, litra m), i forordning (EU) 2017/821

b) »ansøger«: den enhed, der har indgivet eller har til hensigt at indgive en ansøgning om anerkendelse af en ordning

c) »de ansvarlige for ordningen«: de i artikel 8, stk. 1, i forordning (EU) 2017/821 omhandlede enheder

d) »økonomiske operatører, der deltager i ordningen«: fysiske eller juridiske personer, der er genstand for en audit i henhold til kravene i ordningen, eller som på anden måde er tilknyttet eller deltager i ordningen på en sådan måde, at de af ordningen forventes at leve op til dens standarder og politikker

e) »OECD-metode«: OECD's metode for vurdering af overensstemmelse mellem brancheprogrammer og OECD's retningslinjer for mineraler, herunder dens bilag, der er offentliggjort med OECD's note COM/DAF/INV/DCD/DAC (2018)1

f) »overordnede due diligence-principper«: de principper, der er omhandlet i bilag 1, afsnit A, til OECD's metode

g) »gentagne ansøgninger«:

   i) en ansøgning vedrørende en ordning, som allerede har været genstand for mindst en tidligere ansøgning, der ikke opfyldte betingelserne for behandling, blev afvist eller blev trukket tilbage

   ii) en ansøgning vedrørende en ordning, som har fået dens anerkendelse trukket tilbage af Kommissionen

h) »almindelige betingelser for anerkendelse«: betingelserne i artikel 4

i) »specifikke kriterier for vurdering«: kriterierne i artikel 5.

2. I forbindelse med denne forordning skal udtrykket »brancheprogram« i OECD's metode anses for at have samme betydning som udtrykket »ordning«.

Artikel 3

Krav til ansøgninger og deres antagelighed

1. De ansvarlige for ordningen kan ansøge om at få de ordninger, de udvikler og bestyrer, anerkendt af Kommissionen i overensstemmelse med denne artikel.

2. For at kunne antages til behandling skal en ansøgning indeholde følgende oplysninger:

a) ansøgerens identitet

b) navn og kontaktoplysninger for den person, der skal være ansvarlig for vurderingen og dermed Kommissionens kontaktperson

c) en beskrivelse af ordningens målsætninger, de metaller og mineraler, som er omfattet af ordningen, typer af økonomiske operatører, der deltager i ordningen, og i hvilken del af værdikæden disse erhvervsdrivende er aktive

d) oplysninger vedrørende anvendelsesområdet, som præciserer, om ansøgningen vedrører en specifik del af en ordning eller en bestemt del af værdi- eller forsyningskæden

e) dokumentation for, at udformningen af ordningens politikker og standarder er forenelige med principperne om due diligence i forsyningskæden som fastsat i artikel 2, litra d), i forordning (EU) 2017/821 i overensstemmelse med den ramme med fem trin, der er beskrevet i bilag 1 til OECD's retningslinjer

f) en liste over økonomiske aktører, som deltager i ordningen, og andre enheder, der er medlemmer af eller på anden måde tilknyttet ordningen

g) hvis en sådan foreligger, enhver anden vurdering af ordningen, herunder selvevalueringer, vurderinger foretaget af kompetente myndigheder i en anden jurisdiktion og vurderinger foretaget af tredjemand

h) hvis relevant, forholdet mellem ansøgningen og eventuelle tidligere ansøgninger.

3. Ansøgere kan medtage andre oplysninger, som de anser for relevante.

4. Senest 45 kalenderdage efter at have modtaget en ansøgning skal Kommissionen fastslå, om ansøgningen er antagelig, og underrette ansøgeren herom.

5. Hvis Kommissionen vurderer, at den i stk. 2, litra e), omhandlede dokumentation er blevet forelagt, men at andre i stk. 2 omhandlede oplysninger ikke foreligger, underretter den ansøgeren i god tid og under alle omstændigheder inden udløbet af den frist, der er fastsat i stk. 4, og opfordrer ansøgeren til at fuldstændiggøre ansøgningen inden for 30 kalenderdage.

6. Hvis Kommissionen vurderer, at den i stk. 2, litra e), omhandlede dokumentation ikke er blevet forelagt, eller hvis ansøgeren ikke fuldstændiggør sin ansøgning inden udløbet af fristen i henhold til stk. 5, skal den erklære ansøgningen for uantagelig og underrette ansøgeren herom og ikke foretage nogen yderligere vurdering af ansøgningen.

7. Ved at indgive en ansøgning accepterer de ansvarlige for ordningen, at ordningen vil blive underkastet den vurdering, der er fastsat i denne forordning. Ansøgere kan dog til enhver tid trække deres ansøgning tilbage.

Artikel 4

Generelle betingelser for anerkendelse af ækvivalens

1. En ordning indrømmes anerkendelse af ækvivalens, hvis ordningens overordnede due diligence-principper, kravene til de økonomiske operatører, der deltager i ordningen, og de specifikke ansvarsområder for selve ordningen er i overensstemmelse med de relevante krav i forordning (EU) 2017/821.

2. Kravene i stk. 1 anses for opfyldt, hvis Kommissionen finder, at betingelserne for ordningens klassificering som værende i »fuld overensstemmelse« i overensstemmelse med punkt 4 i OECD's metode er opfyldt, på grundlag af en vurdering af alle gældende specifikke kriterier under hensyntagen både til ordningens politikker og standarder og ordningens gennemførelse af dem.

Artikel 5

Særlige vurderingskriterier

1. Kommissionen vurderer ordningen i forhold til de gældende specifikke kriterier i bilag 1 til OECD's metode i overensstemmelse med artikel 6, 7 og 8.

2. Kommissionen fastsætter for hver individuel vurdering relevansen af hver af de specifikke kriterier i bilag 1 til OECD's metode under hensyntagen til arten af, omfanget af og særlige forhold i den ordning, der skal vurderes. Den skal til dette formål overveje anvendeligheden af de specifikke kriterier, der er anført i bilag 1 til OECD's metode. Den kan også overveje afvigelse fra de specifikke kriterier, der er anført i bilag 1 til OECD's metode, hvis det er nødvendigt for at sikre, at vurderingen svarer til anvendelsesområdet for og kravene i forordning (EU) 2017/821, bl.a. med hensyn til den type virksomheder, der er omfattet af forpligtelserne i nævnte forordning.

Artikel 6

Supplering af oplysningerne i ansøgningen for at muliggøre vurdering af specifikke kriterier

1. Kommissionen supplerer i givet fald oplysningerne i antagelige ansøgninger, for at den kan foretage sin vurdering af de gældende specifikke kriterier i henhold til artikel 5, stk. 2. Dette kan navnlig omfatte:

a) gennemgang af dokumenter, Kommissionen anser for relevante, herunder f.eks. ordningens vedtægter eller tilsvarende og andre politikdokumenter, kommissoriet for relevante udvalg under ordningen, revisionsrapporter for de økonomiske operatører, der deltager i ordningen, rapporter fra eksperter og relevante interessenter, enhver anden vurdering af ordningen, herunder selvevalueringer, vurderinger foretaget af kompetente myndigheder i andre jurisdiktionen og vurderinger foretaget af tredjemand og alle andre relevante oplysninger vedrørende forvaltningen af ordningen

b) interviews med repræsentanter for ordningen, ledelsen for de økonomiske operatører, der deltager i ordningen, revisorer og andre relevante interessenter

c) deltagelse i og observation af tredjepartsauditter af økonomiske operatører, der deltager i ordningen, under hensyntagen til kravene i ordningen og vurdering af de dertil hørende revisionsrapporter.

2. Ved anvendelsen af stk. 1 kan Kommissionen anmode ansøgeren om at forelægge yderligere oplysninger eller dokumentation og at lette gennemførelsen af interviews og tilstedeværelsen ved tredjepartsauditter.

3. Kommissionen fastsætter, hvilke yderligere oplysninger der er nødvendige, for at den kan gennemføre vurderingen af alle gældende specifikke kriterier. Den kan til dette formål overveje at anvende retningslinjerne i punkt 2 til OECD's metode.

Artikel 7

Metode til vurdering af de specifikke kriterier

1. Ved evalueringen af hvert gældende specifikt kriterium skal der tages hensyn til både udformningen af ordningens politikker og standarder og ordningens gennemførelse af dem i overensstemmelse med punkt 3.2 i OECD's metode.

2. Kommissionen beslutter, om en ordning er »fuldt ud«, »delvist« eller »ikke« i overensstemmelse, for så vidt angår alle gældende specifikke kriterier, i overensstemmelse med punkt 3.2 i OECD's metode.

3. Ved evalueringen af de gældende specifikke kriterier skal der ikke tages hensyn til eventuelle politikker, standarder, aktiviteter og andre aspekter af en ordning, som ikke vedrører due diligence i forsyningskæden for metaller og mineraler omfattet af forordning (EU) 2017/821; der skal heller ikke tages hensyn til politikker og andre oplysninger vedrørende virksomheder, der ikke falder ind under nævnte forordnings anvendelsesområde, medmindre der udtrykkeligt er anmodet herom i ansøgningen, og Kommissionen har indvilliget heri.

4. Kommissionen kan tage eventuelle relevante vurderinger af ordningen, som er blevet foretaget af troværdig tredjemand, i betragtning, når den evaluerer ansøgningen, selv om sådanne vurderinger ikke er medtaget i denne.

5. Ved vurderingen af gældende specifikke kriterier, for hvilke ordningen beror helt eller delvist på politikker, standarder og aktiviteter i henhold til en anden ordning eller en lignende enhed, som ansøgeren ikke er ansvarlig for, skal det undersøges, om:

a) en troværdig vurdering af sådanne enheder er blevet gennemført under ordningen, og hvordan sådanne vurderinger er eller vil være relevante og ajourførte over tid, og

b) sådanne enheder er ordninger, der er blevet meddelt anerkendelse af ækvivalens i henhold til denne forordning.

Artikel 8

Rapport om vurderingen

1. Kommissionen udarbejder en rapport om sin vurdering af, om ordningen opfylder de generelle betingelser for anerkendelse og de gældende specifikke kriterier. Rapporten skal færdiggøres i henhold til stk. 2, 3 og 4.

2. Udkastet til rapport meddeles ansøgeren, som indrømmes 15 kalenderdage til at fremsætte bemærkninger.

3. Efter at have gennemgået eventuelle bemærkninger fra ansøgeren hører Kommissionen, hvis det er relevant, OECD's sekretariat om udkastet til rapport, og den kan give sekretariatet al den dokumentation, der er nødvendig for, at det kan udarbejde sin udtalelse. Kommissionen opfordrer OECD's sekretariat til at afgive udtalelse inden for 30 kalenderdage. Udtalelsen skal navnlig vedrøre vurderingen af de generelle betingelser for anerkendelse og specifikke kriterier.

4. Kommissionen færdiggør rapporten senest ni måneder, efter at den har erklæret ansøgningen antagelig i henhold til artikel 3, medmindre den på forhånd har underrettet ansøgeren om, at den vil færdiggøre rapporten senere.

Artikel 9

Processen efter konklusionen vedrørende de generelle betingelser for anerkendelse

1. Hvis Kommissionen vurderer, at de almindelige betingelser for anerkendelse af ækvivalens er opfyldt på grundlag af den i denne forordning fastsatte vurderingsmetode, følger den proceduren, der er fastsat i artikel 8, stk. 3, i forordning (EU) 2017/821.

2. Hvis Kommissionen vurderer, at de i artikel 4 fastsatte almindelige betingelser for anerkendelse af ækvivalens ikke er opfyldt, underretter Kommissionen ansøgeren og de kompetente myndigheder i dennes medlemsstat herom og forsyner ansøgeren med en kopi af den i artikel 8, stk. 1, omhandlede endelige vurderingsrapport.

Artikel 10

Gentagne ansøgninger

1. Gentagne ansøgninger må ikke indgives inden for tolv måneder efter den i artikel 9, stk. 2, eller i artikel 3, stk. 6, omhandlede underretning eller tilbagetrækning af ansøgningen.

2. Uanset stk. 1 kan gentagne ansøgninger vedrørende samme ordning indgives tre måneder efter den i stk. 1 omhandlede underretning, hvis en forbedret klassificering af mindre end ti procent af de gældende specifikke kriterier ville være tilstrækkeligt til at opfylde de i artikel 4 omhandlede generelle betingelser for anerkendelse af ækvivalens.

3. Alle de i artikel 3, stk. 2, omhandlede oplysninger skal forelægges i gentagne ansøgninger, selv om en del af oplysningerne fandtes i en tidligere ansøgning.

4. Ud over de i artikel 3, stk. 2, omhandlede oplysninger skal gentagne ansøgninger vedrørende en ordning, som var genstand for en tidligere, afvist ansøgning, indeholde detaljerede oplysninger om alle foranstaltninger, der er truffet vedrørende de specifikke kriterier, som Kommissionen ikke anså for at være i »fuld overensstemmelse« i sin vurdering af den seneste afviste ansøgning.

Artikel 11

Foranstaltninger truffet i medfør af artikel 8, stk. 6 og 7, i forordning (EU) 2017/821

1. Kommissionen skal følge de i denne artikels stk. 2, 3 og 4 omhandlede trin ved anvendelsen af artikel 8, stk. 6 og 7, i forordning (EU) 2017/821.

2. Hvis Kommissionen konstaterer mangler i en anerkendt ordning, skal den underrette den ansvarlige for ordningen herom og give denne tre til seks måneder til at træffe afhjælpende foranstaltninger. Denne periode kan forlænges af Kommissionen under hensyntagen til arten af manglerne.

3. Den ansvarlige for ordningen underretter Kommissionen om de afhjælpende foranstaltninger, der er truffet, inden for den frist, der er fastsat i henhold til stk. 2. Underretningen skal indeholde dokumentation for disse afhjælpende foranstaltninger.

4. Kommissionen indleder ikke den i artikel 8, stk. 7, andet afsnit, i forordning (EU) 2017/821 omhandlede procedure for tilbagetrækning af anerkendelse inden udløbet af den i nærværende artikels stk. 2 omhandlede frist.

Artikel 12

Åbenhed og fortrolighed

1. Kommissionen udarbejder et register over ordninger, som den har meddelt anerkendelse af ækvivalens, og gør det offentligt tilgængeligt. Kommissionen sikrer, at registret ajourføres rettidigt, når den meddeler eller tilbagekalder anerkendelse af ækvivalens.

2. Den i artikel 8, stk. 1, omhandlede rapport gøres offentligt tilgængelig, hvis Kommissionen meddeler en ordning anerkendelse af ækvivalens. Udtalelsen om udkastet til rapport fra OECD's sekretariat gøres også offentligt tilgængelig, medmindre OECD-sekretariatet anmoder om, at udtalelsen behandles fortroligt.

3. Kommissionen sikrer, at enhver oplysning, der er angivet som fortrolig af Kommissionen, ansøgere eller enhver fysisk eller juridisk person, der bidrager til vurderingen i henhold til denne forordning, behandles i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 ([2]).

Artikel 13

Samarbejde og støtte

1. Ansøgere skal sikre, at Kommissionen får adgang til alle oplysninger, som den finder nødvendige for at kunne vurdere de specifikke kriterier, herunder ved at lette gennemførelsen af interviews med deltagende økonomiske operatører og tilstedeværelsen ved tredjepartsauditter.

2. Kommissionen standser eller suspenderer sin vurdering, hvis ansøgeren ikke overholder betingelserne i stk. 1 og underretter ansøgeren herom. I underretningen redegøres der for, hvorfor Kommissionen har standset eller suspenderet sin vurdering. Hvis Kommissionen standser eller suspenderer vurderingen, kan den ansvarlige for ordningen indgive en ny ansøgning tidligst tolv måneder efter datoen for underretningen.

3. Kommissionen udveksler oplysninger med medlemsstaternes kompetente myndigheder, der er udpeget i henhold til artikel 10, stk. 1, i forordning (EU) 2017/821, for at sætte dem i stand til at bidrage effektivt til sin vurdering i henhold til nærværende forordning og at udøve deres ansvar for effektiv og ensartet gennemførelse af forordning (EU) 2017/821.

Kommissionen skal navnlig:

a) underrette medlemsstaternes kompetente myndigheder om de ansvarlige for ordninger, der har anmodet om anerkendelse i henhold til artikel 3, og bede dem forelægge eventuelle oplysninger og vurderinger af relevans for vurderingen

b) efter anmodning fra en medlemsstats kompetente myndighed stille hele ansøgningen til rådighed for den pågældende myndighed

c) vurdere alle oplysninger af relevans for vurderingen af en ansøgning efter denne forordning, som medlemsstaternes kompetente myndigheder har forelagt

d) vurdere alle oplysninger forelagt af medlemsstaternes kompetente myndigheder vedrørende mangler i ordninger, som Kommissionen har konstateret, og oplyse dem om eventuelle underretninger i henhold til artikel 11, stk. 3.

4. Kommissionen holder i passende omfang Europa-Parlamentet orienteret om gennemførelsen af denne forordning og vurderer alle oplysninger af relevans for dens gennemførelse, som Europa-Parlamentet forelægger Kommissionen.

5. Ud over de i artikel 8, stk. 1, omhandlede høringer kan Kommissionen høre OECD's sekretariat eller bede det om at få støtte til udførelsen af sine opgaver i henhold til denne forordning.

([2]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (EFT L 145 af 31.5.2001, s. 43).

Artikel 14

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 11. januar 2019.

På Kommissionens vegne
Jean-Claude JUNCKER
Formand